

Nr 127.

Av herr **Larson, Edward**, *angående skrivelse till Konungen med begäran om utredning rörande poststationsföreståndarnas anställnings- och avlöningsförhållanden m. m.*

Vid 1918 års riksdag väcktes inom andra kammaren en motion med begäran att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte gå i författning om att bereda poststationsföreståndarne bättre och efter arbetet mera lämpade avlöningsförhållanden. Enligt denna skulle grundsatserna för denna avlöningsförbättring vara:

- 1) Att poststationsföreståndarne få fast anställning i likhet med postkontorens personal.
- 2) Att skälig lön utgår efter arbetet och att poststationerna i likhet med postkontoren indelas i flera avlöningsklasser.
- 3) Att poststationsföreståndarne tilldelas pension.
- 4) Att poststationsföreståndarne komma i åtnjutande av semester.
- 5) Att lantpoststationerna erhålla skälig ersättning för tillsläppande av lokal samt för deras uppvärmning, belysning och renhållning.

Motionen blev hänvisad till tredje tillfälliga utskottets förberedande behandling. I ett från generalpoststyrelsen av utskottet infordrat yttrande, vilket avgavs den 22 mars 1918, sökte nämnda styrelse göra gällande, att de uti motionen berörda avlöningsförbättringar i stort sett redan blivit verkställda på generalpoststyrelsens eget initiativ i och med den förändring i poststationsföreståndarnes avlöningsförhållanden, varom generalpoststyrelsen gått i författning. I anledning av detta yttrande blev motionen av utskottet avstyrkt och av andra kammaren avslagen utan att komma under första kammarens prövning.

Uti de av Kungl. Maj:t vid nästlidet års riksdag framlagda pro-

positionerna nr 391 och 393 angående lönerogleringar och befattningar vid statens kommunikationsverk hava anställnings- och avlöningsförhållanden för poststationsföreståndarne lämnats å sido. Att icke denna fråga därför kan anses fullgiltigt ordnad i och med generalpoststyrelsens beslutade förändring i dessa tjänstemäns avlöningsförmåner av 1918 utan behövs en grundligare omreglering, erkännes såväl av generalpoststyrelsen som av Kungl. Maj:t. I ovan berörda kungl. proposition nr 393 sid. 16 säger nämligen vederbörande departementschef: »Beträffande åtskilliga av de frågor, som enligt vad styrelsen (generalpoststyrelsen) framhållit *under den närmaste tiden* kräva särskild utredning, poststationsföreståndare och lantbrevbärare, har jag under överbägande att uppdraga denna utredning åt särskilda sakkunniga.» Statsutskottet har också fäst sin uppmärksamhet på detta yttrande, då detsamma i sitt betänkande nr 172 över nämnda proposition framhåller, »att poststationsföreståndarnes anställnings- och avlöningsförhållanden enligt vad departementschefen förebådat *inom den närmaste tiden* torde bliva föremål för utredning».

Då snart sagt alla andra statsanställda tjänstemäns avlöningsförhållanden under sistlidet års riksdag, i huvudsaklig överensstämmelse med lönenämndens förslag, blivit i betydlig mån förbättrade, må ingen förvånas över, om poststationsföreståndarne såsom de sämst avlönade i förhållande till deras under senare tid i så väsentlig mån ökade arbete med otålighet avvakta den utlovade utredningen. Denna har emellertid ännu ej igångsatts och det synes sålunda, som om deras anställnings- och avlöningsfråga icke vid denna riksdag skulle komma under omprövning.

Bland de sakkunniga, som skulle komma att taga denna fråga under utredning, torde jämväl böra lämnas tillfälle för någon ur poststationsföreståndarnas egen klass att medverka för att sålunda kunna få framlägga sina synpunkter vid behandlingen.

Rörande poststationsföreståndarnes mångskiftande göromål och ansvarsfulla tjänstemannaställning hänvisas till ovanberörda motion nr 16 i andra kammaren 1918.

Då sålunda ännu ingenting åtgjorts för att bringa poststationsföreståndarnes anställnings- och avlöningsförhållanden i överensstämmelse med tidens krav och andra statsanställda tjänstemäns förmåner, tillåter jag mig föreslå, det riksdagen måtte besluta

att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte skyndsamt föranstalta om utredning rörande poststationsföreståndarnes anställnings- och avlöningsförhållanden med särskilt avseende fäst vid härovan påpekade grundsatser samt därefter vidtaga de åtgärder, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 21 januari 1920.

Edw. Larson.

I motionens syfte instämmer

Joh. Johansson,
Friggeråker.
